

Wid fordom ehreborne och wälbetrodde herr Johan Spensers, i sin lijfztijd t...

Spensenius, Albertus Ericsi

1700-1829 81 Cbza 1707 Spensers

National Library
of Sweden

Wid
 Fordom
 Ehreborne och Wälbetrodde

**Herr JOHAN
 SPENSERS.**

I sin Lifstid
 Tullstrifwarens wid Aningais Porten
 i Stapel-staden ABO/

Hederliga Gorde-färd/

den 19 Junii 1707.

Sin Sorg uttrade

Des Brors-Son

ALBERTUS SPENSENIUS.

Vär man all Werldz yungligheet,
Och alle tingz förgångligheet
Förståndigt efterfinner/
At ther uppå ej listas kan/
Hwar noga ombetäncker Man
Thet hoos sig lättlig finner.

N En mächtig har ej skryta af/
In för'n han lägges ned i graf/
Hans prål och pracht kan ändas:
En konglig Spijra har thet stånd/
At hon i världenoffta mänd
I Heerde-stafwen wändas.

Uch Babel hwad är äbran tin
Med glanz och härligheten sin?
Ett glaas som marligt bräckes;
Ett ägg/ som snö-hwitt skaal wäl bär/
Men innan til doch rutit är:
Så och tin heder stäckes.

En Mammons träl/ som efterstår
Mång pengar/ för sit omak får
Gullbojor dyrt nog köpa:
En Croelus kan snart Irus bli/
Thet gier förfarenheet of sij/
Så plår med them aflöpa.

Som blirten flyr och är ej meer/
Ett ögnableck man honom seer/
Som fluggan snart försvinner:
Elijk wälmacht snöda wällust här/
Thes falska frögd snart ända tar/
Thes Noos som si. öm borttrinner.
Swad

Hwad är O wård tin detiligheet?

En fogel-flycht och bräckligheet:

Hwad skal man then tå falla/
Når bruna läckar warda grå/
Når röda läppar warda blå/
Når Rosen-kinner falla?

Hwad är / thet jag nu nämnar är/
Tin gunst? en falster råf-lijf wån/
Som mången kan bedraga;

Som Inaran faller Fogeln snart/
Allså är och tin Kärlekz art
At mångom ofall laga.

Hvem will tå wara så omijs/
At han på en så bräcklig ijs

Sitt huus här wille göra?
Hvem är then Christ(n) som will tå
Ther på sin fasta tankar stå/
Som ödet kan försödra?

Men then sitt Boo på Dygden gör/
Han altid säkert bygga tör/
Och trygg för fallet blifwa;

En Dygden skadz så lyckligt grov/
At thes beröm och ähra stor
Eij tiden kan neerrifwa.

Then trötta Kropp/ som hwilar här/
Hwars sälla Siäl i Himlen är/
All flåttia har förachtat;

Och thet ser GUD behagligt är/
Samt hwad som Namn af Dygden lär/
Allenast efftertrachtat.

Tu ninter han nu ewig fred/
GUD honom nådig är/ en wred/
Bland sälla Helgons skara:
O hwad för lust och hiertans roo.
Hans sälla Siäl nu får i boos/
Och ewig tijder wara!

Wij ej misunne tig tin roo/
Titt Namn skal hos oss sådse groo
I wördsamt Effter-minne:
Tu alltid gunstig war moot mig/
Jag nitit mycket Godt af Tig/
Af Faderligit sinne.

Men nu är then benägna dörr/
Sont alltid war mig öpen förr/
Tilsluten hastigt worden:
Then grymma Död af mordiskt sinn/
Har/ then iag saknar/ Farbroer min
Bracht under mörcka jorden.

Tu äst af långa reesan trött/
Så hwijsla i tin Cammar sött:
Tin Afgång oss hårdt riswer/
Men GUD med söta himmels tröst
U: fülle wår sorgbundnas bröst!
Lå hwar tillfredz sig gifwer.

